

IZGLĪTĪBAS INICIATĪVU CENTRS

īsteno projektu «Ar atbildību par rītdienu»

Projektu finansē JĒKABPILS PILSĒTAS PAŠVALDĪBA
Jēkabpils Izglītības nodaļa | Biedrība «Izglītības projekti»
www.iic.lv | www.jekabpils.lv | www.izglitibaiprojekti.lv

Projekta „Ar atbildību par rītdienu” ietvaros Jēkabpils vecāki tika rosināti izteikt viedokli par jautājumiem, kas skar bērnu izglītību. Piedāvājam divu māmiņu pārdomas.

KĀ ES GRIBĒTU SADARBOTIES AR SKOLU, DOMĀJOT PAR SAVA BĒRNA LABKLĀJĪBU?

Saprotu, ka skolotāji ir noslogoti, bet mūsdienu tehnoloģiju laikmetā ir diezgan vienkārši sazināties ar vecākiem, informēt par bērna attīstību, sekmēm. Pašlaik mana komunikācija ar skolotājiem ir visai niecīga, jo ļoti paļaujos uz viņu kompetenci. Komunikācija notiek caur mācību sociālo tīklu MYKOOB.

Iesakšu skolotājiem vairāk pievērsties informācijas tehnoloģijām, jo, komunikācijā ar vecākiem, šis būtu piemērotākais veids informēt par konkrētām problēmām bērnu mācīšanās, uzvedībā u.t.t.

Pašlaik ir sajūta, ka skolotāji baidās no vecākiem, no komunikācijas. Man patiktu, ja skolotāja biežāk norādītu par to, kur bērnam mācību darbā neveicas, jo mājās vecāki to neredz un vecākiem nav iespējas piedalīties mācību procesā skolā. Mājās noteikti pie tā piestrādātu. Galu galā gan vecākiem, gan skolotājiem ir viens mērķis – lai bērns sekmīgi mācītos.

Pedagogam jābūt patiesi ieinteresētam par skolēna dzīvi un mācīšanās problēmām, bet pašlaik es to neredzu.

Ilona, divu bērnu māmiņa

KĀ ES VARU VEIDOT LABĀKU SAVU BĒRNU DZĪVI?

Esmu divu bērnu mamma (vecākajai meitai ir 6 gadi, jaunākajai - 3 gadi). Ikdienā strādāju no plkst.8.00-17.00, sākoties septembrim, vedu bērnus uz pulciņiem. Darbs un mājas rūpes, kā jau visiem vecākiem, paņem daudz, mazāk laika paliek pavadīt kopā ar bērniem, bet tāpat cenšos to darīt.

Mana līdzšinējā pieredze rāda, ka vecāki maz iesaistās izglītības iestādes pasākumos, nodarbībās, kas skar bērnus. Vecākus ir viegli uzrunāt, bet atsaucību sagaidīt grūti, arī vecāku sapulcēs 90 % vecāku klusē. Aicinu vecākus neuzgriezt muguru, būt atvērtiem, jo runa jau ir par pašu bērniem.

Esmu pirmsskolas izglītības iestādes vecāku komitejā, kur virzu jautājumus par bērnu ēdināšanas paradumiem, regulāri sekoju līdzi tam, ko bērni ēd brokastīs, pusdienās, launagā. Apzinu, kas konkrēti manu bērnu grupiņās ir nepieciešams no kancelejas precēm, jo finansējums no valsts ir tāds, kāds tas ir - ar to nepietiek. Sapulcēs rosinu pārrunāt bērnu attīstību, domāt par viņu nākotni. Apmeklēju Vecāku skolas nodarbības. Domāju, ka tā daru savu bērnu dzīvi labāku.

Aira Čirica